

Creu processional de Sant Esteve

Bagà

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Nucli vila. Església de Sant Esteve
Emplaçament A una vitrina a l'interior de l'església de Sant Esteve

Coordenades:

Latitud: 42.25235
Longitud: 1.86214
UTM Est (X): 406138
UTM Nord (Y): 4678422

Classificació

Número de fitxa 08016-49
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Modern Renaixement
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari IPAC nº 3011, any 1983
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada accessible
Titular: Bisbat de Solsona. Palau Episcopal. 25280 SOLSONA
Fitxes associades:
[Església Sant Esteve](#)
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dc., 15/10/2003 - 02:00

Descripció

Creu processional de plata datada a mitjans del segle XVII. Les seves mides són: 101 x 44 cm. Té decoració a l'anvers i al revers sobre un fus hexagonal que fuig de les característiques gòtiques, amb la part superior de les fornícules en forma de petxina i les imatges de Santa Fe, Sant Esteve, Sant Jaume, Sant Pau, Sant Pere i possiblement Sant Agustí. Els plans de la creu són cisellats amb temes vegetals. A l'anvers de la creu hi ha el Crist al centre, a la part superior Sant Joan, a la inferior Sant Lluç, a la dreta Sant Mateu i a l'esquerra Sant Marc. Característica diferent a la resta de creus ja que el costum és posar-los al revers. Al revers hi ha la imatge de la Mare de Déu al centre (possiblement al de Paller), a la part superior possiblement Sant Bonaventura, a la inferior possiblement Santo Tomàs d'Aquino, a la dreta Sant Joan i a l'esquerra la Dolorosa. Les imatges de Crist i de la Verge són abarroacades. No hi ha cap marca d'argenter.

Observacions:

Possiblement fou restaurada en alguna època imprecisa, ja que alguna de les imatges tenen un estil diferent a la resta i no semblen de plata. Mapa topogràfic de Catalunya editat per l'Institut Cartogràfic de Catalunya E/ 1:5.000.

Història

Ja entrat el segle XVI fou habitual que totes les esglésies parroquials tinguessin una o varies creus processionals de plata. Al Berguedà es conserven vuit exemplars d'aquestes creus, ja que la resta van desaparèixer durant les diferents guerres (Independència, carlines, Civil) i perquè el Berguedà no era una comarca gaire rica, fet que va provocar fer poques creus i ser poc riques les que es conserven (Santa Maria de La Guàrdia, Sant Martí d'Avià, Santa Eulàlia de Berga, Ntra. Sra. Dels Àngels de Casserres, Santa Maria de Merlès, Santa Maria de Sorba, Sant Martí de Puig Reig i Sant Esteve de Bagà). La creu de Bagà correspon a un moment en que l'església de Sant Esteve encarregà diferents obres, entre les quals hi havia el retaule. En un inventari fet pels cònsols de la vila l'any 1612, en prendre possessió de l'administració de la sagristia, anomena gran quantitat d'objectes d'orfebreria i entre ells tres creus, sembla que no es probable que un d'ells sigui aquesta creu per la descripció que es fa (VILADÉS, 1983). Mn Serra Vilaró explica que un executiu de Bagà li havia dit que la creu de cristall que fou feta el 1586, se l'havia emportada el Bisbe Morgades de Vic l'any del seu saqueig a la diòcesi de Solsona (SERRA VILARÓ, 1930, vol. III, p. 46).

Bibliografia

VILADÉS, R. (1983). Les creus processionals del Berguedà. A L'Erol nº 7, p. 41-51.

